

Dost Diye Diye

– Ümran ÖZLÜK · 14 Mayıs 2010

Dost diye diye
Bir ömür boyu didindim durdum .
Tohum oldum,
Susuz çorak topraklara ektiniz beni .
Boy boy başak oldum,
Tırpansız,oraksız hoyratca yoldunuz beni.
Taşlı harmanlarda dövdünüz çiğnediniz,
Çuval çuval dizdiniz,
Pişirip haşladınız bulgur yarma gibi,
Değirmenlerde öğüttünüz beni.
Ateşsiz fırınlarda pişirdiniz,
Harlı saçlarda mısır gibi kavurdunuz ,
Sonra da dişsiz ağızlarda yediniz beni.
AMA öldüremediniz beni !
Kuzu oldum meledim,
Yapağ yapağ yün verdim.
Paslı kırklık ile kestiniz,
Taraklarda tarayıp eğirdiniz,
İplik iplik yumak yumak sardınız beni,
Ah biçare beni.
Halı kilim diye ördünüz,
Dost diye düşman ayağına sersiniz ,
Yağmur, çamur, toprak demeden,
Bastınız bağrıma benim.
İşiniz bitince dürdünüz,
Kilere dehlizlere attınız siz beni,
Ben onlar için ölürken,
Hepiniz yüz çevirdiniz,
ASIL ŞİMDİ ÖLDÜRDÜNÜZ SİZ BENİ..!

(Kışta kıyamette bir çalığışunun kuru bile olsa bir dala konması gibi veya kırık camlı bir pencere önünde bir kaç darı için konmuş bir çift kumru gibi bir sıcak tatlı tebessüme sığınırz.Dostluklarda böyledir.İğne ile kör kuyuda bir cevheri aramak gibidir.Bazen bulduğumuzu sanırız.Annem derdiki :'Dostunuz bin olsun ,konağınız tek olsun.İnşallah hep dostlarımızla güzel günler yaşarız